

Shabbat Bemidbar

Rebecca Ross' Bat-Mitzvah

28 May 2022/27 Iyyar 5782

TORAH READING

Numbers 1:1-19

(1) On the first day of the second month, in the second year following the exodus from the land of Egypt, יהוה spoke to Moses in the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting, saying: (2) Take a census of the whole Israelite company [of fighters] by the clans of its ancestral houses, listing the names, every male, head by head. (3) You and Aaron shall record them by their groups, from the age of twenty years up, all those in Israel who are able to bear arms. (4) Associated with you shall be a participant from each tribe, each one the head of his ancestral house. (5) These are the names of the participants who shall assist you: From Reuben, Elizur son of Shedeur. (6) From Simeon, Shelumiel son of Zurishaddai. (7) From Judah, Nahshon son of Amminadab. (8) From Issachar, Nethanel son of Zuar. (9) From Zebulun, Eliab son of Helon. (10) From the sons of Joseph: from Ephraim, Elishama son of

במדבר א' א'-י"ט

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר
 סִינַי בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
 הַשֵּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
 מִצְרָיִם לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
 כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֶם
 לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר
 לְגִלְגֻלְתְּכֶם: (ג) מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְמִעֵלָּה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל
 תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְּאֹתָם אֹתָהּ
 וְאַהֲרֹן: (ד) וְאֹתְכֶם יְהִיוּ אִישׁ אִישׁ
 לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו
 הוּא: (ה) וְאַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֵאוּבֵן אֶל־יִצְחָר
 בֶּן־שְׁדֵימִיאל: (ו) לְשִׁמְעוֹן שְׁלִמִיאל
 בֶּן־צוּרִישַׁדַּי: (ז) לְיִהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־
 עִמִּישַׁדָּב: (ח) לְיוֹסֵף לְאֵלִישָׁמָה בֶּן־

Ammihud; from Manasseh, Gamaliel son of Pedahzur. (11) From Benjamin, Abidan son of Gideoni. (12) From Dan, Ahiezer son of Ammishaddai. (13) From Asher, Pagiël son of Ochran. (14) From Gad, Eliasaph son of Deuel. (15) From Naphtali, Ahira son of Enan. (16) Those are the elected of the assembly, the chieftains of their ancestral tribes: they are the heads of the contingents of Israel. (17) So Moses and Aaron took those participants, who were designated by name, (18) and on the first day of the second month they convoked the whole company [of fighters], who were registered by the clans of their ancestral houses—the names of those aged twenty years and over being listed head by head. (19) As יהוה had commanded Moses, so he recorded them in the wilderness of Sinai.

צוּעַר : (ט) לְזַבּוּלוֹן אֶלִיאָב בֶּן־חִלּוֹן :
 (י) לְבִנְיָיִם יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִישָׁמַע בֶּן־
 עַמִּיהוּד לְמִנְשֶׁה גַמְלִיאֵל בֶּן־
 פְּדָהצֹר : (יא) לְבִנְיָמִן אַבִּידָן בֶּן־
 גִּדְעֹנִי : (יב) לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
 עַמִּישַׁדַּי : (יג) לְאַשֶׁר פַּגִּיעִיל בֶּן־
 עֶכְרָן : (יד) לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל :
 (טו) לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עִינָן : (טז)
 אֵלֶּה (קַרִיאִי) [קְרוּאֵי] הָעֵדָה נְשִׂאֵי
 מִטּוֹת אַבּוֹתֵם רָאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם : (יז) וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת־
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְשֵׁמֹת :
 (יח) וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם
 לְבַיִת אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן־
 עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה לְגַלְגַּלְתָּם : (יט)
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם
 בְּמִדְבַּר סִינַי : { ס }

MAFTIR

Numbers 4:17-20

(17) יהוה spoke to Moses and Aaron, saying: (18) Do not let the group of Kohathite clans be cut off from the Levites. (19) Do this with them, that they may live and not die when they approach the most sacred objects: let Aaron and his sons go in and assign each of them to his duties and to his portage. (20) But let not [the Kohathites] go inside and witness the dismantling of the sanctuary, lest they die.

במדבר ד': י"ז-כ'

(יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אַהֲרֹן לֵאמֹר: (יח) אַל־תִּכְרְטוּ אֶת־
 שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹתִי מִתּוֹךְ
 הַלְוִיִּם: (יט) וְזָאת | עֲשׂוּ לָהֶם וְחַיֵּי
 וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ
 הַקְּדוֹשִׁים אַהֲרֹן וּבְנָיו יָבִאוּ וְשָׂמוּ
 אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־
 מִשְׁאֵו: (כ) וְלֹא־יָבִאוּ לְרֹאוֹת כְּבֹלַע
 אֶת־הַקְּדוֹשׁ וַיָּמָתוּ: {פ}

HAFTARAH

II Samuel 24:1-14

(1) The anger of the Eternal One again flared up against Israel; and He incited David against them, saying, "Go and number Israel and Judah." (2) The king said to Joab, his army commander, "Make the rounds of all the tribes of Israel, from Dan to Beer-sheba, and take a census of the people, so that I may know the size of the population." (3) Joab answered the king, "May the Eternal One your God increase the number of the people a hundredfold, while your own eyes see it! But why should my lord king want this?" (4) However, the king's command to Joab and to the officers of the army remained firm; and Joab and the officers of the army set out, at the instance of the king, to take a census of the people of Israel. (5) They crossed the Jordan and encamped at Aroer, on the right side of the town, which is in the middle of the wadi of Gad, and^d [went on] to Jazer. (6) They continued to Gilead and to the region of Tahtim-hodshi, and they came to Dan-jaan and around to^e Sidon. (7) They went onto the fortress of Tyre and all the towns of the Hivites and Canaanites, and finished at Beer-sheba in southern Judah. (8) They traversed

שמואל ב כ"ד: א-י"ד
 (א) וַיִּסְּף אֶף־יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּסֹּת אֶת־דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מִנֶּה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה: (ב) וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב | שֶׁר־הַחֵיל אֲשֶׁר־
 אִתּוֹ שׁוֹטְטָא בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע וּפְקֹדוּ אֶת־הָעָם
 וַיַּדְעֵתִי אֵת מִסְפָּר
 הָעָם: { ס } (ג) וַיֹּאמֶר יוֹאָב
 אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה אֶל־הַיָּד אֶל־
 הָעָם כָּהֶם | וְכָהֶם מֵאָה פְּעֻמִּים
 וְעֵינַי אֲדַגִּי־הַמֶּלֶךְ רֵאוֹת וְאֲדַגִּי
 הַמֶּלֶךְ לָמָּה חָפֵץ בַּדְּבַר הַזֶּה: (ד)
 וַיִּחַזַק דָּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבֵב וְעַל שָׂרֵי
 הַחֵיל וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשָׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל:
 (ה) וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּחַנּוּ בְּעָרוֹעַר
 יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל הַגָּד
 וְאֶל־יַעֲזָר: (ו) וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־
 אַרְץ תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דְנָה לְעֵן
 וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן: (ז) וַיָּבֹאוּ מִבְּצֵר־
 צָר וְכַלְעָרֵי הַחֲוֵי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ
 אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שֶׁבַע: (ח)
 וַיֵּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה
 תְּשֻׁעָה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם
 יְרוּשָׁלַם: (ט) וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפָּר
 מִפְּקֹד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל
 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אָלֶף אִישׁ־חֵיל שָׁלֹף

the whole country, and then they came back to Jerusalem at the end of nine months and twenty days. (9) Joab reported to the king the number of the people that had been recorded: in Israel there were 800,000 soldiers ready to draw the sword, and the men of Judah numbered 500,000. (10) But afterward David reproached himself^f for having numbered the people. And David said to the Eternal One, “I have sinned grievously in what I have done. Please, O Eternal One, remit the guilt of Your servant, for I have acted foolishly.” (11) When David rose in the morning, the word of the Eternal One had come to the prophet Gad, David’s seer: (12) “Go and tell David, ‘Thus said the Eternal One: I hold three things over you; choose one of them, and I will bring it upon you.’” (13) Gad came to David and told him; he asked, “Shall a seven-year famine come upon you in the land, or shall you be in flight from your adversaries for three months while they pursue you, or shall there be three days of pestilence in your land? Now consider carefully what reply I shall take back to Him who sent me.” (14) David said to Gad, “I am in great distress. Let us fall into the hands of the Eternal One, for His compassion is great; and let me not fall into the hands of men.”

חָרַב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִש־מֵאוֹת אֶלֶף
אִישׁ: (י) וַיָּדַע לִב־דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן
סָפַר אֶת־הָעָם {פ}
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חָטָאתִי מְאֹד
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא
אֶת־עֵוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד:
(יא) וַיִּקָּם דָּוִד בַּבֶּקֶר {פ}
וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־גָּד הַנְּבִיא תִּזְנֶה
דָּוִד לֵאמֹר: (יב) הֲלוֹךְ וְדַבַּרְתָּ אֶל־
דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אֲנֹכִי נוֹטֵל
עָלֶיךָ בְּחַר־לָךְ אַחַת־מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־
לָךְ: (יג) וַיָּבֵא־גָד אֶל־דָּוִד וַיִּגְדֵּלֵהוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ הֲתִבּוֹא לָךְ שִׁבְעַ
שָׁנִים אֲרָעָב אֲבָרְצֶךָ אִם־שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים נִסָּף לִפְנֵי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ
וְאִם־הָיֹוֹת שְׁלֹשָׁת יָמִים דָּבָר
בְּאֲרָצְךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה־אֲשִׁיב
שְׁלַחִי דְבָר: {ס} (יד) וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְלְה־נָא
בְּיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד־אָדָם
אֶל־אֶפְלָה: